

ikke sker konkurrenceforvridning, jf. nedenfor under nr. 6.

- 2) Der indføres lempelser i den gældende godkendelsesordning med henblik på, at virksomhederne hurtigere skal kunne påbegynde bygge- og anlægsarbejder på listevirksomhed.

Der stilles for det første forslag om, at listevirksomheder, der etablerer sig i overensstemmelse med en godkendt lokalplan eller byplan, kan få tilladelse til at starte bygge- og anlægsarbejder, før miljøgodkendelse er givet. For det andet har den gældende godkendelsesordning vist sig at fungere meget usmidigt overfor virksomheder, der i forvejen har en samlet miljøgodkendelse og herefter søger om tilladelse til at foretage en udvidelse eller ændring. Derfor åbnes der i forslaget mulighed for en lempelse af godkendelsesordningen i sådanne situationer, således at en egentlig godkendelse kan erstattes af en anmeldelse.

Det er i øvrigt Miljøministeriets målsætning at udsende en ny bekendtgørelse om godkendelse af særligt forurenende virksomheder. I bekendtgørelsen vil den gældende liste over særligt forurenende virksomheder blive foreslået reduceret med en trediedel til halvdelen af de virksomheder, der er på den gældende liste. Listen vil herefter kun omfatte virksomheder, der i dag må vurderes som værende af særligt forurenende karakter. Virksomheder, der udgår af listen, fritages for en ofte både tid- og ressourcetrækkende godkendelsesbehandling, samtidig med at miljømyndighederne får frigjort ressourcer, der kan anvendes på områder, som må anses for mere vigtige for miljøbeskyttelsen.

4. Klage

Klagesystemet er forenklet væsentligt.

En række sager vil blive endeligt afgjort af kommunalbestyrelsen eller amtsrådet, eksempelvis en række afgørelser om meddelelse af spildevandstilladelser og påbud og forbud, der vedrører mindre udledninger.

Klageadgangen fastholdes dog i større sager.

Der indføres som en hovedregel et 2-instanssystem, således at når der kan klages, kan det kun ske én gang.

Regeringen lægger vægt på, at ankesystemerne i almindelighed kun kommer til at omfatte to instanser. Det er afgørende for, at man kan opnå tilfredsstillende tidsbesparelser for virksomhederne og ressourcebesparelser for det offentlige.

Da 1. instansen overalt i miljøbeskyttelsesloven er en lokal myndighed (amt eller kommune), har valget stået mellem at gøre miljøministeren eller Miljøankenævnet til 2. instans.

Efter indgående overvejelser og drøftelser med en række organisationer har man valgt at foreslå Miljøministeriet som 2. instans.

Dog opretholdes den hidtidige mulighed, der har været for at indbringe Miljøstyrelsens afgørelser som 1. instans for det uafhængige sagkyndige ankenævn, Miljøankenævnet, som omdøbes til Miljøklagenævnet i overensstemmelse med nyere praksis om sådanne nævn.

Den hidtidige mulighed, der har været for at indbringe Miljøstyrelsens afgørelser i klagesager for Miljøankenævnet, bortfalder. I stedet indføres der en mulighed for at få prøvet Miljøstyrelsens 2. instansafgørelser vedrørende klager over afgørelser om virksomheder, der er på listen over særligt forurenende virksomheder, og væsentlige spildevandsudledninger dog under forudsætning at, at nævnet skønner, at den konkrete sag er af større eller principiel betydning.

Der er herved tænkt på afgørelser, hvor hensynet til væsentlige miljø- eller naturværdier skal afvejes mod andre væsentlige beskyttelsesværdige interesser, eller hvor afgørelsen rejser spørgsmål om den rigtige anvendelse af en lovregel eller skønnes af få afgørende betydning for den administrative praksis. Sidstnævnte vil hyppigst være tilfældet i forbindelse med gennemførelse af ny lovgivning, hvor det kan være af principiel betydning at få fastlagt, hvordan de nye bestemmelser skal fortolkes.

Afgørelserne på miljøområdet har et sådant teknisk betonet indhold, at det er vigtigt, at der indgår et sagkyndigt element i dette klagenævn. Samtidig kan det være naturligt at opfatte nævnet som en voldgift mellem produktionsinteresse og interesse i beskyttelse af naturen. Dette kan finde udtryk ved, at den ene liste af sagkyndige som hidtil udpeges af erhvervsorganisationer, mens den anden liste sammensættes af sagkyndige, udpeget af miljøorganisationerne.

Forslaget forekommer rimeligt som en sikring af afvejningen af henholdsvis erhvervsinteresser og grønne interesser. Det foreslås derfor, at det sagkyndige klagenævn beskikkes af miljøministeren efter indstilling fra:

1. Industrirådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Håndværksrådet, Landbrugsrådet, De danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger i forening (den gældende ordning), og
  2. Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Greenpeace, Danmarks Havfiskeriforening og Dansk Fiskeriforening i forening (dvs. de landsomfattende miljøorganisationer, der er tillagt klageret efter lovforslaget).
- Når der er forløbet 5 år efter lovens ikrafttræden, vil Miljøministeriet på baggrund af indhøstede erfa-